

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

25. De Magorum dæmonimagia, hominem in pauperes liberalem non posse à magicis fortibus offendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

confusus fecisse perhibetur. Nam inualecente fame, misit pueros suos cum equis & plaustris, per vicinas sibi ciuitates, vt eos qui hac inopia vexabantur, sibi adducerent. At illi euntes, cunctos pauperes quotquot inuenire potuerunt, adduxere ad domos eius. Ibi que eos per omne tempus sterilitatis pascens, ab interitu famis exemit. Fuereq; vt multi aiunt, amplius quàm quatuor millia promiscui sexus. Adueniente autem vbertate, ordinata iterum euectione, vnumquemque in locum suum restituit. Post quorum discessum, vox ad eum è coelis lapsa peruenit, dicens: Eddici, quia fecisti rem hanc, tibi & semini tuo panis non deerit in sempiternum, eo quod obederis verbis meis, & famem meam refectione pauperum satiaueris. Quem Eddicium miræ velocitatis fuisse, multi commemorant. Nam quadam vice multitudinem Gothorum cum decem viris fugasse perscribitur. Sed & sanctus Patiens Lugdunensis Episcopus, simile huic in ipsa fame populis præstitisse perhibetur beneficium. Extat enim hodieq; apud nos beati Sidonij epistola, in qua eum declamatoriè collaudauit.

Ioannes Bodinus libr. 3. cap. 1. De Magorum demonomania, hominem in pauperes liberalem non posse à magicis sortibus offendi.

C A P. X X V.

Recent-

Recenſet Ioannes Bodinus modos quos-
dam ad fortes magicas præuertēdas. Vt,
inquit, mala hæc poſſint vitari, legem
Dei ſæpè oportet prædicari, metum eius ſum-
mis, medijs, infimis inculcari, & ante omnia
fidem in eum imprimi: nam ſi Dei maximi,
terribilis, & omnipotentis nomen bona fide
ab homine timente Dei, pronunciatum, dia-
bolorum & Magorum propellit turbas, (vt ſe-
penumero vſuueniſſe ante demonſtraui-
mus,) quātō magis cum ſpes erit procul fugiturum,
ſi prædicari, legi, promulgari, & ſermonē ha-
beri de laudibus operibusque Dei audiuerit.
Si deinde blaſphemix, impietas & cōtumeliæ
in Deum è republ. tollantur. Alterum quoque
remedium eſt, vt neque à Sathana, neque à Sa-
gis vlla ratione metuamus: nam Deo fit iniu-
ria, cūm diabolus metuitur. Itaque non rarō
compertum eſt, & quotidie cernimus, non
poſſe ei nocere Sagam, qui accuſat ipſam, aut
proculcat pedibus, cūm ſagam eſſe nouerit. A-
lium præterea modum conſtititur ſagæ, cūm
aiunt hominem in pauperes munificum, non
poſſe à Magicis ſortibus offendi, quamuis alijs
in rebus vitioſum. Scribit Vieriſ libr. 4. cap.
10. wertamas moniales in Hornenſi comitatu
amplius tres annos à malignis ſpiritibus fuiſ-
ſe vexatas, atque hanc occaſionem inter alias
fuiſſe obſervatam, quod libram ſalis Sagæ cui-
dam vetulæ (quam Sagam nesciebant eſſe) hac
lege commodauerant, vt libras tres poſt duos

Ll s men-

menses redderet, quod effecit Saga: tum micæ
 falis à monialibus in monasterio inuentas ef-
 se, & ipsas eodem momento à spiritibus mali-
 gnis obsessas, neque tamen hæc sola fuit occa-
 sio, sed cùm de vitijs per multis famosæ essent,
 hoc præterea fuisse compertum eas loco ero-
 gandæ eleemosynæ fœnus pauperibus impe-
 rasse. Atque hæc causa est cur Magi, quibus à Sa-
 thanæ aut male faciendi, occidendi, & veneno
 homines pecoraque tollendi imposita est ne-
 cessitas, aut dira indefinenter patiendi, si ini-
 micis quos vlciscantur caruerint, mendicant
 eleemosynam, & si qui facultate præditus de-
 negauerit, periclitatur ab eis, si Magum esse
 nesciuerit. Non enim amplius Magus in quen-
 quam potest, quàm in eum qui stipem erogat
 homini, quem Magum esse nouerit. Quineti-
 am cauendum est, ne ijs detur, quæ vulgi ser-
 mone Sagæ feruntur esse: qui autem Magos esse
 ignorans stipem non dederit, is offendi peri-
 clitabitur, vt persæpe compertum est. Sic cùm
 in magnis conuentibus essem Pictauij anno
 M. D. LXVII. inter vicarios procuratoris ge-
 neralis meas partes agens, accepi duos Magos
 squallidos egentesque ad prædiuitum domum
 stipem postulauisse: ea recusata iniecerunt sor-
 tes, & domestici omnes in rabiem acti obiue-
 runt furiosi: non quod hanc ob causam Deus
 illos potestati Sathanæ Magorumque admini-
 strorum eius tradiderit, sed quia (vt erant im-
 probi & immisericordes erga egentes) Deus

non

non conceperat de ipsis misericordiam. Scriptura enim eleemosynam appellat **צדקה** id est iustitiam, & pro eo quod est, date eleemosynam, ait, date iustitiam, quia hæc præ cæteris ex improbo iustum facit: quo pertinet illud scripturæ, Eleemosyna liberat à morte. Hæc Bodinus. Sanè illos qui in pauperes beneficii sunt & liberales, à multis malis & periculis inimicorumque insidijs immunes fore, quin & multis beneficijs à Deo afficiendos, etiam in hac terra propheta regius diuino spiritu affatus, illis polliceri videtur, dum ait: Beatus, *psal. 40* qui intelligit super egenum & pauperem, in die mala liberabit eum Dominus. Dominus conseruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra, & non tradat eum in astringam inimicorum eius. Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius, &c. In quem locum D. Augustin. Erige, inquit, oculos in hæc promissa Christiana fide, non te deserit DEVS in terra, & aliquid promittit in coelo. Promissionem habes vitæ præsentis & futuræ.

Seuerus Sulpicius libr. de vita S. Martini cap. 2. D. Martinus cum pauperi chlamydis sue partem dedisset, nocte sequenti Christum ea vestitum conspexit.

CAP. XXVI.

Vulgatum quidem est, sed non vulgari laude dignum, quod de D. Martino Episcopo Turonico in pauperes liberalissimo